

grafens Slutning ændres til „har maattet kunne indse, og det heller ikke iøvrigt har været ham bekendt, at der ved Befalingen tilsigtedes en Forbrydelse“. Der staar i § 46: „Naar en Foresat giver med Hensyn til militære Tjenesteforhold Befaling til en strafbar Handling, er den Undergivne, som udsører den, angerløs, saafremt han ikke klarlig maa kunne indse, og det heller ikke iøvrigt er ham bekendt, at ved Befalingen tilsigtes en Forbrydelse.“ Da jeg kom herind i Salen, var jeg beredt paa at ville slutte mig til dette Endringsforslag, idet jeg betragtede det paa samme Maade som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgtreds (Nimestad); men da jeg havde hørt den ærede Ordførers Udtalelser, blev jeg noget betænkelig ved at slutte mig til Forslaget. Den ærede Ordfører gik med en vis Lethed hen over Endringsforslaget og jagde, at man havde foreslaaet at tage Ordet „klarlig“ ud og foretage den øvrige Omændring saaledes, at det kunde være klart, at den Undergivne ikke blev straffylbig, naar han havde en vis Formodning om, at Handlingen var strafbar. Dersom denne Betydning kan lægges ind i Endringsforslaget, saa kan jeg paa ingen Maade gaa ind paa det; men jeg antager, at den ærede Ordfører staar noget ene med denne sin Opfattelse. Jeg kan ikke se, at Ordene „har maattet kunne indse“ kunne fortolkes derhen, at han har haft en vis Formodning om, at Befalingen kunde tilsigte en Forbrydelse. — Med Hensyn til Forslag under Nr. 21 var derimod den ærede Ordførers Udtalelser fuldkommen tilfredsstillende for mig. Jeg tror endog, det blev nævnt af den ærede Ordfører, at jeg først havde tænkt at stille Forslaget i en noget anden Form, men at jeg ikke i Udvalget havde det Ringeste at indvende imod, at den Affattelse, som tidligere fandtes i Lovforslaget, blev gjenoptagen. — Mindretallets Forslag under Nr. 22 kan jeg ikke slutte mig til, men jeg skal ikke indlade mig i en Diskussion herom med det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgtreds, der som Jurist her er mig altfor overlegen. Paragrafens Affattelse tror jeg at kunne forsvare ved Hensigtsmæssighedshensyn, som det i militære Forhold vistnok er fuldkommen berettiget at tage. — Forslaget under Nr. 25 til § 69, stillet af mig og tiltraadt af Udvalget, tillader jeg mig at anbefale, ligesom Forslagene under Nr. 31 og 32 til § 81 og det dermed i Forbindelse staaende Forslag under Nr. 48 til § 97. — Jeg kommer dernæst til Forslaget Nr. 74 til § 120, der er

stillet af mig, og hvori det foreslaas, at Ordene „naar denne er i Uniform“, som bleve indsatte i Lovforslaget ved anden Behandling, skulle udgaa. Jeg tror, at jeg med Hensyn til dette Endringsforslag helt og holdent kan henholde mig til mine Udtalelser ved Sagens anden Behandling, hvor jeg modsatte mig det Endringsforslag, hvorefter Paragrafen fik den Affattelse, som den nu har. Det er mig fuldstændig umuligt at gaa ind paa Paragrafen, saaledes som den staar her i Lovforslaget. Som der udsærlig blev udviklet af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgtreds (Nimestad), er der ved Paragrafens øvrige Ordlyd givet de Bedkommende al den Sikkerhed, som der kan gives dem, for ikke med Urette at blive straffede ved at undlade at afgive de befalede Tegns paa Uvished. Med Hensyn til det Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgtreds (Bajer) under Nr. 75, kan jeg henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgtreds. — Jeg ser, jeg har springet Forslaget under Nr. 73 over, som er stillet af Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem, og som blot gaar ud paa, at i sidste Linie Ordet „utilbørligt“ ændres til: „paa en ærefornærmende eller utilbørlig Maade“. Dette Forslag kan jeg tiltræde. — Jeg kommer dernæst til Forslaget under Nr. 83 til § 135. Der er forlangt særskilt Afstemning over sidste Punktum af dette Forslag. Den første Del af det af mig stillede Endringsforslag er, som udtalt af den ærede Ordfører, for en stor Del kun Redaktionsændringer, som følge af, at jeg har foreslaaet, at de ved anden Behandling indkomne Ord: „eller misbruger sin Stilling til at“ osv. skulle udgaa. Grunden til, at jeg har foreslaaet dette, er egentlig ikke, fordi jeg lagde nogen særlig Vægt paa disse Udtryk. Ved mit Endringsforslag vil Paragrafen blive bragt tilbage til sin oprindelige Stilling; men jeg skal for mit Bedkommende ikke have Noget at indvende imod, at man forkaster den første Del af mit Endringsforslag. Derimod maa jeg vedblivende indtage samme Stilling med Hensyn til de Ord, der ere indkomne ved anden Behandling: „eller til at indskrænke deres lovlige Frihed med Hensyn til Udvølsen af de almindelige borgerlige Pligter og Rettigheder.“ De høre ikke hjemme her og ere ligesom overflødige i Paragrafen, idet der i Ligningen ovenfor staar, at den Foresatte, som forbyder sine Underordnede Handlinger, „som han